

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

15 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnată Lupoi Ana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014 în cauza penală privind-o pe

LUPOI Ana Dumitru, *născută la 23 ianuarie 1967, originară și domiciliată în mun. Chișinău, str. Voluntarilor 8/1, ap. 85.*

CONSTATĂ :

1. La 29 iulie 2014, condamnată Lupoi A. s-a adresat cu o cerere în instanța de judecată solicitînd aplicarea prevederilor art. 60 Cod penal în privința sa, adică liberarea de răspunderea penală din motiv că a expirat prescripția tragerii la răspunderea penală, menționînd că prin sentința Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 28 martie 2012, dînsa a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 361 alin. (2) lit. b) și c) Cod penal, cu aplicarea dispoziției art. 82 Cod penal, la 3 trei ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, sentința fiind menținută prin deciziile Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 iunie 2012 și Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 05 decembrie 2012.

2. Prin încheierea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 08 octombrie 2014, a fost respinsă cererea condamnatei Lupoi A. privind aplicarea art. 60 Cod penal, încheierea fiind susceptibilă de atacare cu recurs în termen de 15 zile.

În partea descriptivă a hotărîrii judecătorești judecătorul de instrucție a specificat că, prin prisma art. 469 Cod de procedură penală, nu intră în competența lui de a examina astfel de litigii, ceea ce nu o privează pe condamnată de a se adresa conform competenței.

3. Nefiind de acord cu încheierea menționată supra, condamnată a atacat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea încheierii respective, rejudecarea cauzei și pronunțare unei noi hotărîri, prin care cererea sa să fie admisă integral.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, a fost respins, ca nefondat, recursul condamnatei Lupoi A., cu menținerea fără modificări a încheierii atacate.

Decizia instanței de recurs a devenit irevocabilă la data pronunțării.

5. În argumentarea soluției adoptate instanța de recurs a statuat că, potrivit prevederilor art. 469 alin. (1) Cod de procedură penală, la executarea pedepsei, instanța de judecată soluționează chestiunile cu privire la schimbările în executarea unor hotărâri.

Prin urmare, instanța de fond corect a stabilit că judecătorul de instrucție nu este competent de a judeca astfel de cereri, nu este împuternicit prin lege.

De asemenea, instanța de recurs a reținut că cererea înaintată de către condamnată Lupoi A., nu este de competența judecătorului de instrucție, iar prevederile art. 41 Cod de procedură penală indică expres atribuțiile judecătorului de instrucție, care sunt purtătoare de un caracter strict în limitele prevederilor normelor de drept penal și procedură penală.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs a reiterat că art. 60 Cod de procedură penală vizează prescripția tragerii la răspundere penală, iar competență de examinarea cererilor ce cad sub incidența acestui articol este instanța de fond care examinează cauza penală și organul de urmărire penală care efectuează urmărirea penală.

6. La 11 mai 2015, condamnată a declarat recurs în anularea împotriva hotărârilor judecătorești menționate, prin care solicită casarea acestora, ca neîntemeiate și ilegale, rejudecarea cauzei în privința sa, cu repararea erorilor de drept admise de instanțe și aplicarea în privința sa a prevederilor art. 60 Cod penal.

În drept, recurența își întemeiază recursul pe prevederile expuse în art. 452 – 455 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de condamnată, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru următoarele considerente.

Potrivit art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii nr.66 din 05 aprilie 2012, în vigoare din 27 octombrie 2012, persoanele menționate la art.401 alin.(1) pct.2) și 3), precum și, în numele acestor persoane, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Însă, art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, în redacția Legii sus-menționate, prevede că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Prin urmare, normele de drept nominalizate prescriu, în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată cauza

penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Din materialele dosarului, se constată că chestiunea care a fost examinată de către instanțele inferioare – instanța de fond și de recurs, se referă la aplicarea față de condamnată a prevederilor art. 60 Cod penal, ce ține de executarea sentinței.

Potrivit dispoziție art. 472 Cod de procedură penală, încheierea instanței de judecată privind soluționarea unei chestiuni cu referire la executarea sentinței penale poate fi atacată cu recurs de către persoanele interesate, în termen de 15 zile, care se judecă conform prevederilor titlului II cap. IV, secțiunea a 2-a §2 din Partea specială a Codului de procedură penală.

În speță, această cale de verificare a legalității hotărârii judecătorești condamnata a exercitat-o, contestând cu recurs încheierea judecătorului de instrucție a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 08 octombrie 2014.

Potrivit deciziei instanței de recurs, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău la 25 noiembrie 2014, a constatat că, soluția instanței de fond, prin care s-a respins cererea condamnatei Lupoi A., este legală și întemeiată.

Drept urmare, conform art.466 alin.(2) pct.6) și alin.(5) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de recurs a devenit definitivă și irevocabilă la data când a fost pronunțată, adică la 25 noiembrie 2014.

O atare interpretare dă posibilitatea să statuăm că, după examinarea recursului de către instanța de recurs, căile de atac a unei hotărâri judecătorești pe o chestiune ce ține de executarea pedepsei au fost epuizate, iar în consecință o asemenea hotărâre nu cade sub incidența hotărârilor judecătorești irevocabile prevăzute de art.452 alin. (1) Cod de procedură penală, care sunt pasibile de a fi atacate cu recurs în anulare.

Excluderea de către legiuitor a căilor extraordinare de atac în această materie, este justificată de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 469 alin. (1) Cod de procedură penală, astfel legiuitorul urmărind să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar cu privire la soluția adoptată de judecătorul de instrucție.

În aceeași ordine de idei, amintim că procedura de atac a hotărârilor judecătorești irevocabile cu recurs în anulare este reglementată de art. 452 Cod de procedură penală.

În temeiul art. 453 Cod de procedură penală, raportat la prevederile art. 6 pct. 44), 22 alin. (3) Cod de procedură penală, art. 4 al Protocolului nr. 7 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată.

Potrivit normei de procedură penală enunțate anterior, rezultă că cu recurs în anulare pot fi atacate acele hotărâri judecătorești irevocabile care au trecut cele două căi ordinare de atac reglementate în Capitolul IV Secțiunea I și Secțiunea a 2-a a

Codului de procedură penală – calea apelului și a recursului ordinar. În cazul în care, potrivit legii, o hotărîre judecătorească nu parcurge aceste două căi consecutive de atac, această hotărîre, deși a devenit irevocabilă, nu este susceptibilă de a fi contestată pe calea extraordinară de atac - recursul în anulare.

Împotriva încheierilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decît vinovăția și condamnarea persoanei, la caz, chestiunea ce ține de aplicarea prevederilor art. 60 Cod penal, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție, instanța de fond și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare, iar recursul declarat de condamnată este inadmisibil, deoarece o atare hotărîre nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare.

8. Pentru aceste considerente, în temeiul art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de condamnată Lupoi Ana Dumitru, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 noiembrie 2014, în propria cauză penală, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 14 august 2015.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru